

ZTRACENÁ MINCE, ZTRACENÁ OVCE A ZTRACENÝ SYN

CECIL J. duCILLE

(Nebraska, USA, listopad 2005)

Chtěl bych vám předat myšlenky, které mi Pán pokládal na srdce, když jsme zpívali. Bylo to, jako bychom se dnes odpoledne dotýkali nebe. Chtěl bych požehnat hudebníkům, kteří v jednotě tak dobře spolupracovali. Také jsme viděli službu Těla Kristova. Měl jsem radost, když bratr Jim přinesl píseň, a když si pak nemohl vzpomenout na jednu část, jak ostatní pokračovali dál. Chvála Pánu. Připomnělo mi to společnou službu Těla. Když jedna noha mine schod, druhá pohotově zareaguje, aby tělo nespadlo. Nebo když už padáte, ruce se natáhnou dopředu a zachytí vás. Chvála buď Pánu!

Myšlenka, kterou jsem slyšel a kterou vám chci předat, je, že Bůh tvoří pokoj. Bůh tvoří pokoj. Když učinil člověka, učinil ho podle svého obrazu. Tím se člověk stal stvořitelem, podobně jako je jím Bůh. Je nám dáno tvořit vysvobození, tvořit pokoj, tvořit sílu na světě. Měli bychom znát své postavení na světě, protože Bůh nás zde postavil jako tvůrce. Můžete vytvářet zmatek, pokud nevíte, co děláte. Můžete vytvářet pocit neštěstí. Ale můžete tvořit pokoj. Můžete tvořit radost. Můžete tvořit sílu. To je vaše stvoření. Nemluvím o tom, co tvoří Bůh. Ale i vás Bůh učinil stvořiteli, protože vás učinil podle svého vlastního obrazu. Jedna z významných částí Božího obrazu je, že je stvořitel, že tvoří život. Když půjdete ven a vykopete díru do země, tak bez ohledu na to, jak je půda suchá nebo kolik sněhu je nebo jak horko je, naleznete uvnitř drobná zvířátka, život. Bůh to tam vše stvořil, takže celá půda je plná života. To tvoří Bůh.

Pán mi dal na srdce podobenství o ztracené minci, o ztracené ovci a o ztraceném synovi a to, jak Bůh stvořil na zemi služebnost, která má získat minci zpět, přivést zpět ovci a přivést zpět syna. Nacházíme se

v čase shromáždění, kdy Bůh svolává své Tělo v jedno. Boží lid se musí sejít v jedno. Ti, kteří nepřichází v jedno, jsou mimo. A tak ať jsme kde-koli, ať jsme kdokoli, musíme rozumět, že Bůh má jen jednu církev, jenom jedno místo pro nás – a to v Těle Kristově. Není podstatné, odkud jste, co děláte, ale Bůh má pro vás něco důležitého na práci v Těle Kristově. A každý dar, dar zpívání, nádherné hlasy, dar hraní, prostě každý dar je dán za jedním účelem: žehnat Tělu Kristovu, vytvářet pokoj, tvořit vysvobození.

Kdysi jsem se ptal Boha na jednu věc. Víte, mnoho, mnoho let jsem kladl Bohu otázky. A jednoho dne jsem se zeptal: „Jak vysvobodíš svět? Jestliže tento svět vstoupí do války a bude vládnout zmatek, zkáza a hněv, kdy člověk bude chtít zabít druhého člověka, jak uprostřed toho všeho stvoříš pokoj, vysvobození, jak zastavíš válku a uvedeš pokoj? Jak to učiníš?“ Bůh říká, že přivede své syny. Ve Zjevení 11:3 říká, že dá moc svým dvěma svědkům. Říká, že vám dá takovou moc, že jenom vaše přítomnost zastaví válku. Jako když doprostřed temnoty přijde světlo – okamžitě je všechno jinak. V mžiku je vše změněno, protože světlo doslova vymaže tmu. Bůh říká, že tvoří pokoj. A On to dělá skrze vás. Pokud rozumíte, kde se v čase nacházíme a co Bůh nyní koná, poddáte se Bohu, půjdete k Němu a řeknete: „Bože, nechci dále žít jako já, chci žít jako Ty. Chci být potrubím Tvého světla, chci na světě zjevovat Tvoje světlo, chci být světlem světa.“ Víte, nikdy jsem neslyšel, že by světlo vydávalo zvuky. Světlo je potichu, nehlučí, jen se rozlije. A když se rozlije, veškerá temnota je na ústupu.

A nyní dál k tomu, co mi Bůh ukazuje. Bůh aktivuje lid, který se stane tvůrcem vysvobození. Říká, že se to stane skrze pětinasobnou služebnost. Věřte tomu, nebo ne, jste součástí služebnosti života. Skrze těchto pět oblastí Bůh rozlije život do světa. Říká, že ustanoví apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře a učitele. Bůh sám je na to místo uvede, ustanoví. Není možné, abyste začali bojovat o nějakou pozici. Sestra duCillová připomněla dnes ráno příběh, kdy matka, která měla dva syny, přišla za Ježíšem a chtěla místo po pravici pro jednoho a místo po levici pro druhého syna.¹ Jinak řečeno: Chci, aby můj syn byl Tvůj zástupce, „vice-Kristus“. A Ježíš jí odpověděl: „Ty nevíš, co žádáš. Nerozumíš,

¹ Matouš 20:20-28

o co jde. Tvoje porozumění je dole, přízemní.“ Bůh chce pozvednout naše porozumění na vyšší rovinu, na vyšší úroveň, kde budeme rozumět, co činí a kdo je.

A tak Bůh ustanoví tuto služebnost. Kde je tato služebnost? Služebnost je ve služebnících, kteří slouží lidem k tomu, aby se i oni mohli stát služebností. Rozumíte mi dobře? Pokud vám bude sloužit prorocká služebnost, pak existuje jediný důvod, proč tomu tak je. Proto, aby Bůh oživil to, co je ve vás, aby ve vás vzbudil život, abyste mohli sloužit vy. Takže služebník slouží Tělu Božímu, aby Tělo mohlo sloužit.

Do paty si zapíchnu špendlík, a noha nemůže dobře chodit. Moje ruce začnou najednou nohu masírovat. Proč to tak je? Aby noha mohla chodit. Ne proto, aby se noha stala rukou. Ruka je typem služebnosti. Služebnost, kterou ustanovil Bůh, má sloužit k tomu, aby lid vstoupil do života. Amen.

Lukáš 15:8-9: *„Aneb žena některá mající grošů deset, ztratila-li by jeden groš, zdaliž nezažže svíce, a nemete domu, a nehledá pilně, dokudž nenalezne? A když nalezne, svolá přítelkyně a sousedy, řkuci: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našla groš, kterýž jsem byla ztratila.“*

Mnozí lidé venku jsou jako ztracené mince, nádherné mince. Mince má na sobě znak státu, kterému patří, a hluboko do kovu je vyryta jako pečeť hodnota mince. Ale jakou hodnotu má ztracená mince? Žádnou. Proto Bůh našel způsob, jak najít ztracenou minci. Už se vám stalo, že by se mince sama vrátila do vaší peněženky? Nikdy. Tam venku jsou mince, lidé, s nimiž denně jednáte, a Bůh je popisuje jako mince, které mají na sobě Boží pečeť. Když s nimi mluvíte, vnímáte, že je na nich Boží znak. A vy byste měli aktivně vyhledávat ty, kteří na sobě mají Boží dotek, abyste jim mohli posloužit. Boží znak na nich vám naznačuje, že tato mince patří do Božího království. Dolar nemá hodnotu na Jamajce, platí ve Spojených státech. Když ho však vezmete mimo Spojené státy, už nemá tu hodnotu. Tato mince má Boží otisk, Boží nápis. Na jedné straně mince je obraz nějakého vůdce země, na druhé straně má vyraženou svoji hodnotu. Ale pokud nebude na správném místě, hodnotu nemá žádnou. Měli bychom mít poznání.

Jak najdete minci? Je tma, je to někde venku... Je třeba mít určité rozpoznání. A co vám vaše rozpoznání ukáže? Je třeba mít lampu, světlo,

zažehnout lampu, je třeba mít koště, Ducha svatého. Koště prohledává zemi. Víte, že pokud nemáte touhu zachraňovat duše, Duch svatý to nebude dělat za vás? Ta touha musí hořet ve vašem srdci. Přemýšlejte o tom. Bůh mi ukázal zkázu této země, lidí, které vidíte v supermarketech, ti všichni budou vtaženi do zkázy a smrti. Už to v některých zemích vidíme. Lidé jdou nakupovat a někdo tam přijde s bombou na svém těle. Nebo jsou na svatbě, hodují a někdo tam přijde a nechá vybuchnout bombu uprostřed zábavy. O tom Bůh mluví. Tito lidé umírají a odcházejí do pekla. Jste s tím spokojeni? Máte z toho radost? Pokud s tím nejste spokojeni, proč potom nemáte starost? Bůh říká, že přišel čas, aby se všechny ztracené mince shromáždily zpět do Těla Kristova. Bůh určil, aby Tělo Kristovo bylo místem úkrytu a záchrany v tomto světě a v tomto čase. Lidé se připojí k různým věcem, k různým královstvím. Jsou různá království. Nedávno jsem viděl v televizi, jak lidé naplnili stadion, možná sedmdesát tisíc lidí, zpívali, tancovali, ale nebylo tam žádné pomazání. Mnoho aktivit, mnoho cizího ohně, ale žádné pomazání. Psychologie, působení na lidi, aby říkali amen a podobné věci. Všechny ty mince potřebují slyšet evangelium, které jsme dostali. Jak toho dosáhneme? Tak, že se nabídneme Bohu. Bůh nám dovolí, ukáže nám cestu.

Byl jsem v České republice a jednomu bratrovi jsem tam řekl: „Mám takovou představu. Chtěl bych naše shromáždění mít na internetu.“ Nemluvím teď o televizi, ale o internetu. Tak aby kdekoli na světě se někdo mohl připojit na síť a vidět, jak bratr Burt káže. Jen jsem se o tom zmínil a on řekl: „Ano, to uděláme,“ a začali na tom pracovat. A pak jsem se jednou připojil na internet a vidím bratra Burta, jak káže celému světu ☺. To je úžasné. Pak jsem to zkusil znovu, když jsem přijel sem, a opět někdo káže celému světu. A my jste tak neužiteční. Někteří z vás, bratři, máte schopnosti a znalosti. To je pro Boha. Nyní je čas, abyste to využili pro Boha. Bůh říká, že pokud máte starost, tak uděláte vše, co je možné, abyste zachránili duše lidí.

Zachránit duše lidí. Jeden verš v Písmu mluví o vybíjení stáda. Vzpomínáte si na ta slova? Možná je to v Izaiáši nebo v některém z malých proroků. Co se pokouším říct: pokud lidé venku budou umírat, hynout a mít těžkosti, měli bychom to být my, kteří učiní vše možné, aby se k nim natáhli. Něco vám řeknu. Abychom zachránili jedinou minci, je

k tomu potřeba církev, Tělo Kristovo. Je potřeba žena, koště a světlo. Máte-li světlo a koště, kde pak jsou ty duše? Máte světlo, máte koště, ale kde jsou duše? Nezametáme podlahu!

Přečtěte prosím Zachariáše 11:4-7. „*Takto praví Hospodin Bůh můj: Pas ovce tyto k zbití oddané, kteříž držitelé jejich mordují, aniž bývají obviňováni, a kdož je prodávají, říkají: Požehnaný Hospodin, že jsme zbohatli, a kteříž je pasou, nemají lítosti nad nimi. Protož nebudu míti lítosti více nad obyvateli této země, praví Hospodin, ale aj, já uvedu ty lidi jednoho druhému v ruku, a v ruku krále jejich. I budou potírati zemi tuto, a nevytrhnu jí z ruky jejich. Nebo jsem pásal ovce k zbití oddané, totiž vás chudé toho stáda, a vzav sobě dvě hole, nazval jsem jednu utěšením, a druhou jsem nazval svazujících. A pásal jsem, pravím, ty ovce.*”

Je důležité, abychom si uvědomili, jaké postavení v Bohu máme a co Bůh od tohoto lidu, od této církve, v tento čas očekává. Venku jsou lidé, kteří se blíží smrti, lidé, kteří zde příští rok touto dobou nebudou. Musíme se k nim dostat a přinést jim pravé evangelium. Pokud dobře čtete své Bible, Ježíš říká na jednom místě: „Evangelium tohoto království (tj. evangelium, které máme, s Ježíšem jako Králem, Králem, který je zde s námi a kterého ctíme jako Krále, Hlavu a vůdce tohoto shromáždění) bude kázáno až do všech končin země.“² Ale jak mohou slyšet bez kazatele? Tím kazatelem jste vy. Ó ano. My kážeme Tělu, aby Tělo mohlo kázat. Kázat neznamená mluvit slova. Znamená to ve svém životě projevovat život Kristův. Uvědomujete si, že když sem přijde duch, nevidí vás v přirozeném, ale v duchovním? Jste buď jasné světlo, nebo temné. Jestliže jste temné světlo, pak se na vás zacílí. K jasnému světlu se příliš nepřibližuje, protože se může spálit. Víte to? Víte, že duch se spálí, pokud se k vám přiblíží a vy zvoláte haleluja? Vyletí záblesk světla, je to jako laserová zbraň proti němu. Já vám to říkám, protože jsem to viděl. Zažil jsem to. Světlo vycházející z vašeho života a vašeho rozjímání s Bohem může duchům ublížit. Pokud rozvažujete v Duchu Božím, duchové se kolem vás raději nepohybují. Když jste v kontaktu s nebem, ďáblové nevědí, o čem přemýšlíte. Vyprávěl jsem vám ty divoké příběhy ze svého života, kde jsem se naučil, že ďábel neví, o čem přemýšlíte,

² Matouš 24:14 – „A budeť kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdyť přijde skonání.“

pokud nesestoupíte dolů na zem. Pokud jste v Bohu, marně se snaží přijít na to, o čem přemýšlíte.

A tak církev, Tělo Kristovo, je jako žena s koštětem a světlem. Žena musí zametat podlahu. Zvláštní je, že i když koště představuje Ducha svatého, jste to nakonec vy, kdo koště uvádí do pohybu. Koště je Duch svatý, ale je to žena, která jím zametá. Není to zvláštní? Mysleli bychom si, že je to Duch svatý, který vás řídí. Neřídí. Vy byste měli mít touhu zachraňovat duše, touhu přinést vysvobození pro Boží lid, a pak Duch svatý bude pracovat pro vás. Amen.

Ztracené mince, které jsou okolo nás, naši sousedé, lidé žijící v těsné blízkosti možná ani neví, že jsme křesťané. Někteří z nás se za to stydí. Odhodme to. Je to otázka života a smrti. Života a smrti. Tolika lidem jsme neposloužili. Oni zemřeli a někteří možná šli do pekla. Peklo je věčný stav trápení, mučení, a vy nechcete, aby ani váš nejhorší nepřítel do něho šel. Říkám vám, že bych dokonce nechtěl, aby tam šel Hitler, pokud by si to sám ne zvolil. Proč to říkám? Měli bychom si začít uvědomovat naše postavení v Bohu – Bůh vybral lidi za služebníky, aby šli, a zachránili zbytek světa.

Dále hovoříme o ztracené ovci. *„I pověděl jim podobenství toto, řka: Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdaliž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i našel ji? A nalezna, jistě by ji vložil na ramena svá s radostí. A přijda domů, svolal by přátely a sousedy, řka jim: Spolu radujte se se mnou, neb jsem našel ovci svou, kteráž byla zahynula. Pravímť vám, že tak jest radost v nebi nad jedním hříšníkem pokání činícím větší, nežli nad devadesáti devíti spravedlivými, kteříž nepotřebují pokání.“* (Luk 15:3-7)

Zde nám Ježíš dává nahlédnout do nebe. Ukazuje na vazbu mezi nebem a vámi. Jinými slovy, nebe se na vás dívá. Raduje se, když získáte duši a ztracená ovce se vrátí zpět. Víte, ovce je zvíře, které se domů samo nikdy nevrátí. Ovce se vydá na cestu a bude vždy směřovat dál a dál od domova. Nemá schopnost vrátit se domů. Proto musíte vedle ovcí chovat i kozla. Kozel půjde kamkoli, ale vždycky se večer vrátí zpět domů. Pokud jdou ovce za kozlem, vrátí se s ním. Bez kozla se ovce nevrátí. Co tím Bůh říká? To je důvod, proč neradi nazýváme lidi pastory a proč nemáme pastory. Pastoři nejsou pastýři chovající stádo. Bible říká, že nad

stádem ovcí bdí pastýř. Bůh používá slovo ovce, protože stvořil zvířata, aby zobrazovala různé lidské povahy. Víte to? Proto proklel hada, například. Svůj lid Bůh připodobňuje ke stádu ovcí, nikoli ke kozlům nebo krávám. Proto jediné, co chová pastýř, jsou ovce. Pastýř není chovatelem dobytka. Pokud chová krávy, je pastor... Dobře, řeknu to jinak. Pokud pastýř chová krávy, je honák. Chovatel ovcí je nazván pastýřem. Proto se v Bibli objevuje slovo pastýř, nikoli pastor. Protože pastor znamená honák (z latiny). Ovce nepotřebuje honáka, nepotřebuje, aby se s ní zacházelo, tak jako se zachází s dobyt看em. Ovce následují.

Zpět ke ztracené minci. Pamatujme, že hovoříme o různých typech lidí, s nimiž musíme denně jednat. Pokud je ztracená mince jednotlivec, který má na sobě Boží znak, ale nemá žádnou schopnost a sílu sám přijít k Bohu – mince nemůže sama najít peněženku – pak vy tu minci musíte najít. Pokud je třeba ženy (církve), košty (Ducha svatého) a světla (Boží slávy v církvi, Krista v církvi, lásky Kristovy v církvi) k nalezení mince, stejně tak ztracená ovce potřebuje pastýře. Chci vám to ještě jednou zdůraznit.

Služebnost pastýře je v tomto Těle Kristově. Bůh pomazává lidi pastýřským srdcem, pastýřskou službou. Například bratr Peter má pastýřské srdce, pastýřskou službu. Bude cestovat mnoho mil, aby mohl hovořit s jedním člověkem, aby s ním udržel kontakt a usiloval o něj. Má srdce pastýře. Žena, matka, toto má v přirozeném stejně. Matky, vy byste měly přeměnit své mateřské pudy. Přemýšlíte o svém dítěti, a vaše srdce usiluje o vaše dítě. Bez ohledu na to, jaký zločin provede, matka neřekne: Zabijte ho. Neřekne: Je vrah. Někdy slyším, jak lidé trousí poznámky k různým situacím. – „Ten člověk je pedofil, zabijte ho.“ Představte si, že by ten člověk byl váš bratr nebo vaše dítě. Jak byste se cítili? Řekli byste: zabijte ho?

Víte, to je ten problém. Mluvíme o lásce agapé. Zpívali jsme o ní – jak Ježíš sestoupil ze slávy a co všechno učinil. Pro nás pro všechny je nesmírně těžké pochopit závažnost a úžasnost toho, co Ježíš vykonal. Ježíš je Bůh. A jako Bůh se rozhodl stát se člověkem, aby nás spasil. Je těžké pochopit, že člověk se postaví před Něj a proklíná Ho, plive Mu do tváře. To je ta nejvíc ponižující forma odmítnutí, kterou lidská bytost může zakusit. A všemohoucí Bůh dovolil, aby Mu plivali do tváře.

Všemohoucí Bůh dovolil, aby Ho zabili. Ale to nebylo to nejhorší. Všemohoucí Bůh dovolil satanovi, tomu, který je naprostým opakem všeho, co je Bůh – Bůh je světlo, ďábel je temnota; Bůh je láska, ďábel je nenávist – Ježíš Kristus dovolil, aby se stal zajatcem nenávisti, zajatcem ďábla, a sestoupil do pekel. Pokud tomu můžete rozumět. A nyní toto srdce vkládá do vás. Pastýřské srdce vyhledává ovci. Upřímně, schází mi mezi námi větší působení žen v Duchu, žen, které mají Boží vizi. Jinak řečeno, nikdo v našem středu by neměl zemřít, aniž byste se k němu natáhli. Usilujte o ně bez ohledu na to, jak vámi pohrdají, jak vás proklínají. Usilujte o ně, dokud nepřijdou na místo, kde uslyší Boha. Někoho nevidíte v církvi, nějakou dobu se neukáže, a všichni se ptají: „Viděl jsi toho a toho?“ – „Ne, neviděl.“ Zjistil někdo, co se děje? Ne, nikdo. Každý se stará o své věci.

Bůh říká, že přivádí církve na místo, kde je Tělem, Tělem Krista. Kristův obraz je do ní implantován a bude činit to, co činí Kristus. K natažení se po ztracené ovci je třeba pastýřského srdce. Nejslabším článkem tohoto Těla je skutečnost, že se příliš nestará o ostatní lidi. Neslyšel jsem žádné amen, přesto je to pravda. Neusilujeme o ztracené ovce. Nevnímáme ztracenou ovci jako dítě našeho Otce. Je to Otcovo dílo, ztracená ovce patří Jemu. Víte, pastýř nikdy nevycházela za ovci proto, že by myslel na svůj zisk. Byl jako David, který bděl nad ovce, a najednou přišel lev. David byl mladý chlapec. Mladý člověk nechce ohrozit svůj život kvůli jedné malé ovečce. Ale ne David. Měl srdce pastýře. – „Buď vezmeš život mně, nebo já tobě, ale na tu malou ani nesáhneš! Ta ovce patří mému otci, který mi ji svěřil. Jsem zde reprezentantem svého otce, a pokud ta ovce půjde do pekla, pak za to cítím zodpovědnost, protože jsem nesplnil svůj úkol.“ Tak to vnímal David. Šel s malým mečem proti lvu. Nevím, jestli si umíme představit, jaký lev je. Naráz vám dokáže oddělit hlavu od krku nebo odtrhnout ruku od těla. Naráz. Myslel na to David? Nemyslel. David myslel na svůj meč a na to, jak lva zabije. A když lev chytil ovečku do tlamy, David zaútočil. Když lev chytí ovci, první věc, kterou udělá, je, že ji přitlačí k zemi a překousne jí za hlavou nervy. Tím ji znehybní. Než ji lev zakousl, David ho musel zabít.

Rozumějte, co říkám. Pastýř nemyslí na sebe. Srdce pastýře, pastýřská služebnost... Kde je pastýřská služebnost? V jedné písni zpíváme:

„Pastýři, povstaň, zrána přines radost...“ Tím nežádáme o povstání jen Ježíše. Ale žádáme, aby Pastýř Ježíš Kristus povstal ve mně. Pastýř musí povstat ve mně, pokud mám vykonat to, co Bůh pro církev v této hodině má. Ve svém životě musím začít praktikovat služebnost pastýře. Nemluví zde jen o bratru Peterovi, ale o vás všech, kteří jste přijali služebnost od Boha. I vy máte podíl na pastýřské služebnosti. Někdo má díl zde, jiný tam. Někdo například rád distribuuje knihy nebo rád rozdává traktáty. Rozdá jich tisíce – jeden člověk je spasen. Chvála Bohu za to! Tisíc traktátů – jeden spasený. To stálo za to! Amen.

Bratři, chci vás poprosit, abyste činili pokání. Z čeho máte činit pokání? Čiň pokání ze své služby, protože Bůh určil, aby každý člověk, včetně tebe, hrál roli v tom obrovském shromáždění mnohých v jedno. Ježíš řekl: „Aby byli jedno, jako i já a Otec jsme jedno.“³ Je zde Hlava, Ježíš Kristus, který vám slouží, a když pak máte sloužit vy, nesloužíte. A tak všemohoucí Bůh nám říká, že církev je žena, ale že služebnost v církvi je pastýř. A je to pastýř, kdo musí vyhledávat ovce. Pastýř musí vyhledávat ovce. V Ezechieli 34:12 se píše: *„Jakož shledává pastýř stádo své tehdež, když bývá u prostřed ovec svých rozptýlených: tak shledávati budu stádo své, a vytrhnu je ze všech míst, kamž v den oblaku a mrákoty rozptýleny byly.“*

Nyní si položme otázku: Jaký den je den oblaku a mrákoty? Podívejme se do Joela 2:2: *„Den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záře jitřní rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pronárodů.“*

Takže den temnosti a mračna je sedmé milénium neboli den Páně. Ten den má tisíc let. A tento den již začal. Již se nacházíme ve dni Páně. A co Bůh činí? Připravuje lid, který bude v tento den činit dokonalou Boží vůli. Vyhledávání ovcí je součástí úkolu, který církev má. Bůh církev oživuje. Bůh nám dává život za účelem záchrany světa. Uvědomujete si, že Bůh nám dává život a sílu proto, abychom mohli zachránit svět? Zachránit ho životem a slávou Boží, která je v nás. Nikoli přirozenými zbraněmi. Naše zbraně budou mocné k záchraně světa.

³ Jan 17:11 – „Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu. Otče svatý, ostříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, ať by byli jedno jako i my.“

A tak Bůh říká Tělu Kristovu: „Kde je tvé srdce pastýře? Proč nad ztracenými nepláčete? Proč se neodložíte, proč nevstupujete do různých situací a okolností, abyste mohli přemýšlet o ovcích?“ Jakmile o nich začnete přemýšlet, Bůh vám začne říkat, co dělat. Důvod, proč jsme se v naší službě nenatahovali, je ten, že o tom nepřemýšlíme. Mnozí z nás přemýšlí o tom, že máme být dokonalí, že máme být jako Ježíš Kristus. Ale to vy nedokážete. Víte to? Vy sami sebe nikdy nepřivedete k dokonalosti, ať děláte co děláte. I kdybyste dělali všechno, co vám Bible říká, nestanete se dokonalými. Je to Boží jednání s námi, které nás přivede do dokonalosti. Vše, co můžeme udělat, je, stát na místě poslušnosti Duchu svatému, a On to naplní. To je to, co Bůh chce, abyste dělali. Kde je vaše pastýřské srdce? Matky, kde je vaše mateřské srdce vůči Božím ovcím? Pokud jste matkami svých dětí, víte, co to je být matkou Božích ovcí. Bůh říká, že existuje lid, který se vydá Bohu. Rád poslouchám, jak zpíváte nádherné písně. Ale modlím se, aby ta slova pro vás něco znamenala: „Pane, vše Ti vydávám ...“ a podobně.

A tak hovoříme o Boží lásce. Dnes večer jsme zpívali o Boží lásce: „Láska Boží je mnohem větší, než jazyk či pero písaře může vyjádřit...“ Láska Boží. Co je Boží láska? Je to něco, co vám Bůh dává. Co spouští, startuje Krista ve vás, abyste mohli vykonat, co Kristus chce, abyste vykonali, abyste mohli jít, kam Kristus chce, abyste šli, abyste mohli poslouchat Boží slovo, které do vás přichází.

Slovo Boží, které k vám nyní přichází, je, že jste přijali pomazání pastýře. Přijali jste pomazání pastýře. A proto služebnost pastýře, kterou vám bylo slouženo, musí nyní povstat ve formě pomazání, abyste se stali tím, čemu věříte. Církev pastýře.

Je zajímavé vidět, jak různé skupiny rostou. Například svědkové Jehovovi a podobné. Oni to berou na přirozené úrovni a chodí dveře od dveří, klepou atd. My přijímáme duchovní rovinu. Nechodíme a netlučeme na dveře. Ale chodíme a tlučeme na dveře! Neděláme to na základě matematického výpočtu – tolik a tolik dveří na ulici a z nich získáme tolik a tolik procent. To neděláme. Co tedy děláme? Kritizujeme je za to. Ale co děláme my? Dokud neděláme, co máme, pak kritizování jiných je bláhovost. Amen. Oni dělají, co znají. Dělají, co si matematicky spočítají, a pracují na různých rovinách. Pokud my pracujeme na

duchovní rovině, co prakticky děláme? Máme se modlit. Venku vidíte dítě, a tak se za něj začnete modlit: „Pane Bože, Ty chceš, aby to dítě bylo spaseno.“ Nikdy nezapomenu, jak to bylo s mým bratrem. Byl to divoký, zábavu milující člověk. Stále se bavil. A já ho viděl, jak přichází – naparáděný, prostě se bavil. „Řekni mi o Ježíši, haha,” bavil se. Dělal si z toho legraci. Řekl jsem Bohu: „Bože, zachraň ho, nebo mě zabij. Nebudu jíst, dokud nebude zachráněn.“ Bylo to v neděli večer. Pak jsem se vrátil na venkov. Nic jsem nejedl a dal jsem Bohu sedm dní, aby ho spasil. Neříkám, že to tak máte také dělat. Dal jsem Bohu sedm dní, aby ho spasil. V sobotu jsem skočil do auta a jel jsem do Kingstonu, abych ho našel. Nikde jsem ho nemohl najít. Tak jsem zajel do místní církve, strávil tam příjemný čas a pak se smutný vrátil domů, protože jsem ho nenalezl. Ale v neděli večer bratr přijel k nám a oznámil mojí matce, že byl spasen. Nemohl jsem tomu uvěřit. Vždyť to ani nebyl jeho způsob mluvy! Taková slova ani neznal. „Co se stalo?“ zeptal jsem se. V práci dělal nějaký sociální výzkum církví, a tak zašel do jedné církve a dělal si poznámky. Víc nevěděl. Pak se našel vpředu u oltáře a plakal. Nevěděl, jak se tam dostal, Bůh ho prostě zvedl a řekl: „Pojď, čas je u konce.“ Chvála buď Bohu. Měl jsem vnitřní uspokojení, že Bůh vyslyšel moji modlitbu. Měl jsem dostatečný zájem, abych dal v sázku svůj život. „Zachraň ho, nebo mě zabij,“ a nic jsem celý týden nejedl a nakonec ho Bůh spasil. Co na to říkáte? Máte podobnou touhu po lidech?

Lidé jdou do pekla. Potkal jsem jednoho člověka, někdo mi ho představil. Ten člověk byl tak drsný, mluvil velice sprostě. Podáváme si ruce a já přemýšlím, jak nevkusně se chová. Ani jsem se za něj nepomodlil. Krátce nato jsem se dozvěděl, že zemřel. Uhořel v domě. Víte, zdá se mi, že v dnešní době lidé tak snadno odcházejí. A já říkám: „Můj Bože, můj Bože, pomoz mi, abych měl starost. Pomoz mi, abych měl starost o Tvůj lid, který umírá, pomoz mi, abych měl kus pastýře ve svém srdci, abych plakal nad hynoucími, abych plakal nad ovcemi, které jsou vedeny na porážku. Bože, pomoz nám!“

Věřím, že jsem slyšel od Boha, že v roce 2008 nastane velký atomový konflikt. Přemýšleli jste o tom, co by to znamenalo? Víte, že pokud vodíková bomba vybuchne uprostřed Chicaga, nic z toho města nezůstane? V mžiku oka je všechno pryč. Uvědomujete si, že New York má dvanáct milionů lidí? Uvědomujete si, kolik milionů lidí by v mžiku

zemřelo, kdyby bomba spadla doprostřed New York City? Ti, kteří by nezemřeli, by žili s následky. Víte, že jsou lidé, kteří žijí s bolestivými následky od minulé války, z doby pádu bomb na Hirošimu a Nagasaki? Viděl jsem člověka, který měl tak uvolněnou kůži, že ji mohl na sobě přeložit jako oblečení. Umíte si představit, co to znamená, když se hovoří o atomové válce? Kdyby to Bůh rychle nezastavil, nikdo by nezůstal naživu. Celá lidská rasa by vyhynula. Proto jsme zde! Bůh říká, že zde jsme proto, abychom to zastavili. Ptal jsem se Pána, jak to může být zastaveno. Odpověděl: „Vy.“ Řekl, že ožívuje Boží syny, a oni to zastaví. Jak? To nevím. Ale vím, že budou mít moc mluvit Boží slovo a zastavit to. Na různých místech, jako Jamajka, Nigérie, jsme viděli tuto moc v praxi. Padli jsme na kolena a začali se modlit, a Bůh začal jednat na národní úrovni a zastavil určité věci a události. Modlili jsme se za Jamajku, a věci se tam začaly velice radikálně měnit. Všemohoucí Bůh jedná a podmaní pod své nohy všechny mocnosti, vládu, politiky atd.

Když jsme dnes ráno zpívali, vzpomněl jsem si na pevnosti, které musí být strženy. Máte moc to učinit! Bůh říká, že nám dal moc nad mocí nepřítele.⁴ Vyhledal jsem si to slovo v řečtině. Ve skutečnosti znamená, že nám dal „autoritu“ nad mocí. Amen. Přichází armáda, mnoho zbraní, explozivní síla, která by dokázala zničit jakékoli místo za krátký čas. Síly zkázy na pochodu, a vy máte autoritu říct: „STOP!“ Zbraně jim přestanou fungovat, stroje přestanou jezdit – máte autoritu nad jejich mocí. Haleluja!

Toto říká Boží slovo. Já musím věřit tomu, co říká, jinak jsem mrtvý muž. Nic jiného nám nezbyvá. Bratři, bez Božího jednání na tomto světě můžeme říct: „Dobrou noc, světe.“ Ze světa nic nezбудe, pokud není Bůh. Vidíme, jak mnozí lidé říkají, že není Bůh. Jestliže není Bůh, jsou v koncích, všechno směřuje k zániku. Náš Bůh je jedinou nadějí pro svět! Co to znamená? Církev, kterou Bůh povolal ze světa, se vrátila zpět do světa. Svět ji pobláznil, zaujaly ji peníze, budovy a další různé věci. Kdo je tedy nadějí pro svět? Bůh spoléhá na nás. Přál bych si, abyste tomu rozuměli. Bůh je závislý na nás. A když říkám „nás“, tak myslím nás. Nemyslím tím nutně ty, kteří dnes večer sedí zde. Myslím všechny ty,

⁴ Lukáš 10:19 – „Aj, dávámť vám moc šlapati na hady a na štíry i na všelikou moc nepřítele, a nic vám neuškodí.“

kteří jsou v Božím království, pod Kristem. To jsou ti, o kterých hovořím. Chvála Pánu, že jsem jedním z nich.

Když hovoříme o pastýřské služebnosti, tak to bude ta nejdůležitější služebnost zde na světě v této době. Protože to jsou lidé, a měl bych říct Duch v bratřích – Kristus ve vás, ta naděje slávy. A tak je to Kristus ve vás, který zformuje pastýře ve vás, abyste vyšli a zachránili ovce. Můžete zůstat doma a zachránit nějakou ovci, když se budete modlit. Takže když mluvím o vyjití, mluvím o natáhnutí se. Můžete se se mnou natáhnout na Jamajku, a přitom tu zemi vůbec osobně nepoznat. Můžete se se mnou natáhnout do Nigérie, a přitom ji nepoznat. Nyní všemohoucí Bůh říká: „Byli jste povoláni na vojnu. V záloze jste byli dlouhý čas. Nyní jste povoláni. Bůh povolává svůj lid do bitvy.”

„*V den oblaku a mrákoty*“ bude pastýř vyhledávat své ovce na horách. V jedné písni zpíváme: „Nad horami hřmí, nad horskou propastí zní volání z nebeských bran: Radujte se, svou ovci našel jsem tam.“ Můj Bože, pomoz nám. Pomoz nám rozumět, pomoz nám vidět, pomoz nám, abychom byli schopni se natáhnout a spasit podle Boží vůle. Víte proč? Pokud to tak nebude, Bůh si najde někoho jiného. Právě teď Bůh pomazává srdce lidí, někteří mohou pít v barech, a Bůh je pomazává. Jsou ta ztracená mince. A Bůh pro ni někoho posílá, aby hodnota mince byla nalezena v Těle Kristově. Bůh nás volá, abychom šli konat dílo služebnosti. Je to dílo lásky. Jinými slovy, Kristova láska v nás, všechny ty písně o lásce – my si ji neumíme vytvořit, ani nevzniká emocionálně. Ale Kristus ji stvoří a Kristus vysvobodí. Přišel z lásky pastýře ke svým ovčím. Z lásky Boží vůči Jeho synům.

Modleme se za tyto syny. V Nigérii, v Africe, jsme zakusili velké probuzení. Bratři bojovali proti sobě, duch rozdělení je tam tak silný, a Bůh ho skrze jednoho člověka zlomil. Pomazal jednoho bratra, který povstal a přijal odpovědnost za rozdělení a začal plakat. Celé shromáždění začalo plakat. Všichni služebníci začali plakat a Nigérii to začalo procházet jako nespoutaný oheň. Toho večera mi volali lidé vzdálení 500 mil od toho místa, kteří na tom shromáždění nebyli, a říkali: „Chceme se vrátit a být jedno s vámi.“ Možná před pěti lety bratr Campbell viděl v proroctví muže, který rozbije církve, který ji rozdělí. Jel jsem tam a identifikoval toho muže a řekl mu: „Bratře, ty plánuješ rozkol

církve.“ On řekl: „Ne, ne, ne!! Co to říkáš?“ A já řekl: „Ano.“ Zažili jsme rozkol přímo tam. Některé z nich to zachránilo. Církev se nakonec rozdělila a oni přebrali asi 70 % bratří. Nám to ani nevadilo, protože s menší skupinou jsme byli schopni udržovat čistší vztahy. Ale víte, co se stalo? Sedmdesát procent se nyní chce vrátit. Náhle řekli, že se chtějí vrátit. Je to haleluja, ale je to také důvod k modlitbám. A tak se za nás, bratři, modlete, protože 7. ledna se sedm z nás setká s třiceti z nich a dohodneme se na návratu. Ale pointou je, že to je Boží hnutí a že s tím nic nemůžeme udělat. My tam budeme jen proto, abychom si poslechli, co chtějí říct. Bůh jedná. Neudělali jsme to my, Bůh to udělal. Tak chceme církev požádat, aby se modlila, a navíc, aby se 19. ledna modlila i s postem za to, abychom měli vítězství v Africe. Bůh vám požehnej.

A ještě jedna věc. Boží láska se natahovala také ke ztracenému synovi. Syn opustil otcovský dům. – „Dej mi můj podíl a nech mě jít.“ Někteří z nás jsou synové Boží, ale nechodí s Pánem. Chodí tam venku, vzdáleni od Těla Kristova. Modlete se za ně. Modlete se za syny, kteří se ztratili Tělu Kristovu a dělají si vlastní věci. Protože se dostanou do prasečího chlívků a budou muset jíst krmení pro prasata, dokud k nim Otec nepromluví. – „Vstanu a půjdu k Otci a řeknu Mu: ‚Zhřešil jsem proti nebi a proti Tobě. Chci se vrátit.‘“

Chvála buď Bohu. Modleme se, bratři, a choďme ve světle, jako On je ve světle, abychom mohli mít obecenství navzájem a krev Ježíše Krista, Božího Syna, nás mohla očišťovat od vší nepravosti. Bůh vám požehnej ve jménu Ježíše. Amen.